Negri albi şi albi negri

Negri albi şi albi negri

Cum aţi spus? Negri albi? Mă faceţi să râd! Aceştia există! Probabil, aceste expresii ţi-au trecut prin gând citind acest titlu. Ei bine, nici eu nu am întâlnit până acum vreun negru alb. Sau poate totuşi? Mă gândesc la un bătrân muncitor de la construcţii de drumuri, a cărui piele este bronzată şi tăbăcită de vânt. Mă gândesc la grupurile de turişti, care se întorc acasă după vacanţele de vară din sudul însorit: au plecat cu feţele palide şi se întorc bine bronzaţi, uneori de nerecunoscut.

Pentru ceilalţi, care nu pot pleca în concediu sau trebuie să-şi petreacă vacanţele pe vreme ploioasă, există solare, capsule de caroten şi industria cosmetică. În definitiv, nu puţini oameni pun preţ pe culoarea pielii, căutând să arate bronzaţi în tot cursul anului. Pentru toţi aceştia există creme de piele, care, şi fără concediu la Mallorca şi fără soare, poartă de grijă ca un alb să devină un negru. Prin întrebuinţarea unui astfel de preparat, chiar în mijlocul iernii, o secretară dintr-o regiune industrială arată aşa de bronzată, de parcă s-ar fi întors chiar atunci din Tunisia sau de la schiat din zona alpină.

Acum însă nu te duce la cel mai apropiat magazin ca să-ţi procuri o astfel de cremă de piele! Renunţă şi la caroten şi la suc de morcovi cu litrul! Chiar şi solarul nu este fără urmări. Pe bună dreptate, medicii avertizează cu privire la folosirea cu abuz a unor astfel de metode. Dar pentru frumuseţe se fac multe sacrificii! De fapt e ridicol, pentru că şi oamenii de culoare fac ceva asemănător, dar nu pentru a deveni şi mai negri, ci pentru a deveni albi.

Deja în secolele trecute, unii exploratori ai Africii au relatat că anumite triburi de negri prelucrau un fel de argilă deschisă la culoare într-o pastă moale, cu care îşi ungeau trupul, ca după părerea lor, să le devină pielea mai deschisă. Astăzi însă doamnele şi domnii de culoare vanitoşi au un mijloc mai simplu: îşi cumpără de la cea mai apropiată drogherie un „decolorat" de piele şi au acelaşi succes. Deci există şi „negri albi", dacă vrei.

Şi totuşi ştim cu toţii că dintr-un negru nu se poate face un alb şi nici invers. În acest sens, toate trucurile nu schimbă nimic. Aceasta ne aminteşte de cuvântul biblic: „Poate un etiopian să-şi schimbe pielea sau un pardos să-şi schimbe petele? Tot aşa, aţi putea voi să faceţi binele, voi, care sunteţi deprinşi să faceţi răul?" (Ieremia 13.23).

Nu. Ne este imposibil să ieşim din pielea noastră şi să îmbrăcăm o alta. La fel şi pantera îşi păstrează blana ei cu pete.

Tot aşa este şi cu omul. Nu suntem în stare să facem nimic bun, pentru că din copilărie suntem obişnuiţi să facem răul. Din fire, nu suntem buni, cum au afirmat unii filozofi, ci mai degrabă prin păcatul originar suntem răi şi incapabili să rezistăm în faţa Dumnezeului celui sfânt. Dar acestui Dumnezeu să-I fie aduse laudă şi mulţumire, pentru că El poate să săvârşească minunea salvării pentru toţi aceia care în lumina Cuvântului Său îşi recunosc starea lor păcătoasă şi pierdută, aşa cum citim în Isaia 1.18: „De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada!". Îmi amintesc de un negru, care, la o adunare de evanghelizare, le-a spus ascultătorilor săi următoarele cuvinte: „Eu am o faţă neagră, însă am o inimă albă, care a fost curăţată prin sângele lui Isus. Voi care staţi în faţa mea aveţi feţe albe, dar poate aveţi inimi negre. Astăzi, acum, lăsaţi ca inimile voastre să fie spălate prin sângele Domnului Isus, Mântuitorul! «Fericiţi sunt cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!»"